

MONITOIMINAINEN LOPELTA

TEKSTI HENNA MATTILA, KUVAT KAAKKOLOIDEN KUVA-ALBUMI

Anita Kaakkolan tuntee jokainen islanninhevosen omistaja Suomessa. Pitkän linjan hevosenaiseen ja maatilayrittäjään törmää monissa hevostapahtumissa.

Aluperin helsinkiläinen tyttö päätyi Lopelle maatilan emännäksi ja yrittäjäksi, kun heinäviljelijä Pekka Kaakkola pelasti Anitan hevoset nälältä. Anitan naapurilta olivat huonon heinäkesän jälkeen loppuneet myyntiheinät kesken, mutta Pekan tuomat heinät olivat laadukkaita ja mieskin mukava.

– Hylkäsinkin ajatuksen vanhapiika-elämästä silloisella unelmieni tilalla. Unelma vaihtui hieman haastavampaan, mutta sitäkin antoisampaan elämään.

Anitan perheeseen kuuluu Pekan lisäksi pariskunnan 16-vuotias tytär Mari, jonka kohdalla hevosharrastus kuitenkin hyppää sukupolven yli. Marin suunnitelmassa ei ole hevosalan ura.

Elitistinen hevostelu

Vaikka nuoren Anitan vanhemmat pitivät hevostelua elitistisenä, halusi hän päästä ratsastamaan. Vuosien painostuksen jälkeen Anitan vanhemmat antoivat loppulta luvan aloittaa harrastuksen Tuomarinkylän ratsastuskoulussa.

Mahtoiko Anitan hevosharrastus hänen isäänsä, sillä myöhemmin isä innostui raveista ja omisti muutaman ravurinkin...

Ensimmäisen hevosenensa Anita osti ”vahingossa” opiskeluaikoinaan. Anita

opetti Car Arrogant -ravurin ratsuksi silloisilla hevostaidoillaan ja kokemuksellaan. Puolen vuoden päästä Anita möi entisen ravurin monitoimihevoseksi erääseen perheeseen. Samalla Anita päätti olla ilman hevosta, kunnes opinnot agrologiksi oli viety loppuun.

Hevosjalostuksen käännteitä

Ennen kuin Anita tutustui Pekkaan, hän omisti pienen tilan Lopella. Tallissa asusti valtavan kokoinen suomenhevostamma Isse-Evita kahden varsansa kanssa.

– Evita oli ollut kantavana kun sen ostin ja vaikka tuo varsa meni myyjälle, hevoskasvatuksen kipinä oli sytytetty.

Kaakkolat saivat asiakkaaltaan holstein-tamma Taminan, sillä hevonen tarvisi oikeat olosuhteet puhkurin takia. Pihatto-olosuhteissa tammalla ei ollut oireita ja se varsoi Kaakkoloille Tango-nimisen varsan.

Anita ja Pekka alkoivat miettiä hevoskasvatusta siitä näkökulmasta, mitkä rodut olisivat sopivia Suomeen. Alkuperäisrodut alkoivat vetää puoleensa. Anita kävi katsomassa arabeja Egyptissä asti, mutta syystä jos toisesta ei rotu asetunut Lopen tallille.

– Silti rakastan arabeja edelleen, Anita kertoo.

Oikea alkuperäisrotuinen

Anita muistelee tyrmänneensä opiskeluaikanaan ystävänsä yritykset kertoa islanninhevosten hyvistä puolista. Anita oli sitä mieltä, että hevosen pitää olla hevosen kokoinen. Myöhemmin Anitan mieli muuttui. Islanninhevokset olivat Kaakkolan tilalle sopivia, sillä ne sopivat pihattoelämään ja pärjäisivät talven ilman jatkuvaa loimitusta paksun karvansa ansiosta.

Anita sai syksyllä 2000 muutaman ”demoissikan” pihattoonsa ja Anita ihastui niin nopeasti, ettei talvi ehtinyt pitkälle, kun laumaan jo liitettiin oma punahallako Dis frá Krossi.

– Tosin Torpista ostettu hieman asiakastyöhön jo kyllästynyt kultapala haistatti pitkät lajitovereilleen ja liittyi johtamaan pehmeäluonteista isohevoslaumaamme.

Seuraava hankinta olikin sitten jo ykkösen tamma Ipa fra Kopavogi ja sen jälkeen Klara fra Sahala, joka kantakirjattiin toisella palkinnolla. Hevoslauma alkoi kasvaa.

Laumaelämää

Anitan kokemuksen mukaan sopiva hevoslauma on neljästä vähän yli kymmeneen. Isommatkin laumat toimivat, jos tilaa on riittävästi ja tarvittaessa voidaan

1-vuotias Tupla-Vissi ja sen oma seuramullu.

Fiillistelyä arabin selässä Egyptin hiekkarannalla.

Anita ensimmäisen hevosenensa Car Arrogantin selässä Harjun maatalousoppilaitoksen pihapiirissä.

Anitan ja Tupla-Vissin ensimmäinen laukka ratsain. Tyylin kruunaa komea arnejansatula.

Anitan tytär Mari kävelyttää Dís frá Krossia.

Pekka ottamassa heinänytettä Islannissa.

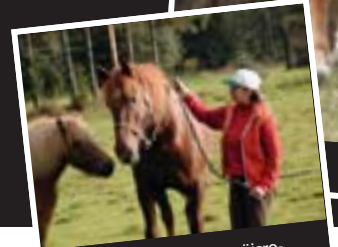
Heinä kaatuu Kaakkolan tilalla.

Satulatietoutta kuuntelemissa Black Countryn tehtaalla Englannissa.

Kuutamovaealluksellen lähdön tiivistä tunnelmaa. Keskellä Anita ja Dis frá Krossi.

Anita ja kahden alkuperäisrodun edustajat Dís frá Krossi ja Tupla-Vissi.

Anita ja Alfadís frá Husey valmiina maastoretelle.

tehdä osalaumoja.

– Kun päivittäin katselee lauman elämää, huomaa poikkeavuudet helposti. Hevosen auto asento, asema laumassa tai sen asenne paljastaa lauman poikkeustilan. Synnä voi olla esimerkiksi jonkun hevosen vamma tai sairaus, kiima tai muutokset lauman hierarkiassa.

Kaakkolan tilalla on tällä hetkellä kolmisenkymmentä hevosta. Anita kertoo, että heidän hevosensa on jaettu vain muutamisiin laumoihin. Niinpä ruokinta- ja ylläpitotutitineihin ei aikaa paljon kulu, sitä vastoin rehua kyllä.

Kaakkoloilla on rationalisoitu pois

työvaiheita, joita ei ole järkevää tehdä käsin. Kaviohuollot ja muut hoitotoimenpiteet tehdään kerralla isolle hevosmäärälle. Kaikki tilan aidat ovat vaihdettu lahoamatomiin, joten aitojen korjailua ei ole usein.

Kun puhutaan hevostenpidosta, on Anita selkeä näkemys mitkä asiat ovat olennaisia.

– Hevostenpidossa meille on tärkeää, että hevosten on hyvä olla. Käytännössä tämä tarkoittaa ensinnäkin sopivaa ruokintaa. Hevoset, jotka eivät tee paljoa fyysistä työtä, saavat vähemmän ruokaa. Hevosilla pitää olla mahdollisuus liikkua paljon, vaikka niitä ei ratsastettaisikaan.

Kaakkolassa hevosten koulutuksen hoitaa ammattilaiset. – Paras palkinto on, kun molemmat nauttivat yhteisestä hetkestä, sekä ihminen että hevonen. Oli ihminen sitten hevosen vieressä tai selässä.

Hevosmatkailua maailmalla

Kaakkoloiden yhteinen harrastus on hevosmatkailu. – Olemme kiinnostuneita hevosta, joten matkoillamme löydämme itsemme hevosalleilta, hevosmessuilta ja muista hevostapahtumista.

Pariskunnalle onkin kertynyt paljon hevosmuistoja matkoilta, esimerkiksi Du-

bain hevosmessuilta Englannin laukkakilpailuihin.

Ensimmäisellä Islannin-matkallaan Kaakkolat tekivät tutkimustyötä. Hólarin rehtori ja kasvintuotannon opettaja kertoivat taustoja islantilaisesta heinäviljelystä ja ruokinnasta.

– Otimme rehunäytteitä ympäri Islantia. Teimme analyysin Suomessa ja myytti islantilaisen heinän ihmeellisistä kivennäis- tai muista pitoisuuksista oli kumottu.

Dubaisa pariskunta on käynyt ihmettelemässä hevosmessuja ja arabihevostenäyttelyä. Maasta kattoon kullannärisin

kankain asti verhoiltu messuhalli on jos sinänsä nähtävyys. Anita ja Peka hämmästyttäjä lisäsi kun hevosten ammattiesittäjät esittivät täysveriarabeja.

– Tuliset hevoset sinkoivat lähes näkymättömän talutuslangan päässä kaikkiin ilmansuuntiin avustajien huutaessa ja huiroessa muovikassihuiskuin kuin heikkopäiset.

Myös laukkakameleiden treenaukseen ja rehustukseen matkalaiset tutustuivat. – Muutama sata grammaa taatelimonjää pitää kilpakamelin iloisena ja valmiina kuljettamaan pientä piiskaavaa robottijockeyta.

Viimeisin matka vei Anita ja Peka Englantiin satulansovituskoulutukseen ja satulatehtaalle sekä laukkakisoihin. Suomalainen issikkakasvattaja tunsivat olevansa hieman vieraalla maaperällä, mutta uteliaana Anita vertasi menoa suomaiseen ravikulttuuriin. Miehillä suositeltiin laukkatapahtumaan pukua ja naisille hametta sekä hattua. Palkintosummat ovat toista luokkaa kuin Suomen raveissa.

– Ulkoisista eroavaisuuksista huolimatta paikalla aistii saman jännityksen, voiton, ilon ja tappion sekä pettymyksen kuin raveissa Suomessa, tiivistää Anita. ■